

Yes; after *Ezra* punished them

אין בתר דקנסינהו עזרא –

OVERVIEW

stated in a ברייתא that מעשר ראשון is a לכהונה חזקה. The גמרא explained that this follows the view of ראב"ע who states לכהן אף מעשר ראשון, even מדאורייתא (as opposed to ר"ע who maintains ללוי ראשון). The גמרא continued to explain that¹ the מעשר was given only to the כהנים and not to the לויים and therefore מעשר ראשון is a לכהונה חזקה. Our תוספות will be discussing whether this view of ראב"ע is according to קנס עזרא לכהנים ולא ללויים or is also according to ר"ע.

ולרבי עקיבא דקודם קנסא הוי דוקא ללוי בתר קנסא אף לכהנים² -

So according to ר"ע that before the קנס of עזרא the מעשר was specifically only for the לויים, after the קנס the מעשר was given also to the כהנים -

אבל לרבי אלעזר בן עזריה דמקמי קנסא הוי אף לכהן בתר קנסא הוי לכהן דוקא -

However according to ראב"ע, that before the קנס the מעשר was given also to the כהן; after the קנס it given only to the לוי and not to the כהן; according to this understanding -

והא דמעשר ראשון חזקה לכהונה אתיא כרבי אלעזר בן עזריה ולא כרבי עקיבא -

So this which ראב"ע stated that מעש"ר is a לכהונה חזקה is only according to לכהן מעש"ר the לאחר קנס even ראב"ע, who maintains that ר"ע, but not according to ר"ע, who maintains that even ללוי.

mentions an alternate view:

ויש שמוחקין אין³ ומפרשים דהא דקאמר בתר דקנסינהו עזרא הוי אפילו לרבי עקיבא -

And there are those who erase the word 'אין'; and they explain this which the גמרא answered עזרא (the לכהנים is only מעש"ר) is valid even according to ר"ע -

דבתר קנסא הוי לכולי עלמא לכהן דוקא והוי כמו אלא -

For after the קנס, the מעש"ר according to everyone (even ר"ע) belongs only to

¹ See א"י to בבל that מעשר ראשון regarding their receiving לויים עזרא punished the יבמות פ"ב, פ"ג. See נהיה הכהן בן אהרן עם הלויים בעשר הלויים ונהלום יצלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל השכות לבית נחמיה י, לט which states: The exact nature of this קנס will be discussed in this תוספות.

² This is a sufficient קנס, for now the לויים will have to share מעש"ר with the כהנים.

³ According to our גירסא, the גמרא responds to the question מי אמר ללוי ולא לכהן, by answering אין; indeed so, ראב"ע; indeed so, אין; indeed so, ר"ע. However if we delete the word 'אין', it seems that the גמרא is retracting its original approach that ראב"ע is according to ר"ע only, and now maintains that he is לכו"ע (even according to ר"ע), since after קנס עזרא all agree (even ר"ע) that מעש"ר is ללוי.

the גמרא would **is like** בתר דקנסיהו עזרא (לוי) **and** the answer **כהן** (and not to the לוי), **and** the answer **הוא** (אליבא דראב"ע) meaning we are retracting the previous answer (that it is ר"ע) and are now maintaining that חזקה לכהונה (ר"ע) is according to everyone (even ר"ע). This is the view of the שמוחקין ומפרשים.

disagrees: תוספות

ושיבוש הוא בידם דהא בכמה מקומות מוכיח דמעשר ראשון ללוי אף בתר קנסא -

And they are mistaken, for in many places it is evident that מעש"ר is given to the לוי even after the קנס עזרא -

כדתנן בפרק כל הגט (גיטין דף ל, א) המלוה מעות את הכהן ואת הלוי להיות מפריש עליהן כולי⁵ -
As the משנה taught in פרק כל הגט, one who lends money to a כהן and a לוי in order to separate on their account, etc.

וכן התם בגמרא⁶ ישראל שאמר לבן לוי כור מעשר לאביך בידי -

And similarly there in the גמרא where it states, a ישראל who said to a לוי 'I have in my possession a כור of מעשר, which belonged to your father; indicating that the לוי receives the מעשר -

ובפרק הזרוע (חולין קלא, ב ושם) פריך מעשר ראשון דלוי הוא⁷ -

And in פרק הזרוע the גמרא asks, but מעש"ר belongs to the לוי -

וכן בכמה מקומות והיינו כרבי עקיבא -

And similarly in many places it states that מעש"ר is for the לויים, so all those גמרות are according to ר"ע; if however ר"ע also agrees (to ראב"ע) that after עזרא the מעש"ר belongs to לכהן, whose view are these גמרות following?!

offers a different proof: תוספות

ועוד⁸ דלמאן דאמר קנסא לעניים היכי הוי חזקה לכהונה -

⁴ See פנ"י. והא דלא קאמר אלא לפי שלא הוזכר שם אמורא תחלה: who states: יבמות כז, א תוד"ה שמואל

⁵ A person lends money to a כהן or לוי and makes an arrangement with them that in lieu of payment, when the lender separates the תרומה ומעשר from his crop (which he is obligated to give to the כהן and לוי respectively) he will retain the תרומה ומעשר for himself (he will sell the תרומה and may keep the מעשר) and deduct their value from the amount they owe him. It is evident from this משנה that the מעשר can be given to the לוי; otherwise how may he deduct the לוי's loan from the מעשר, if the לוי has no rights in the מעשר.

⁶ שם עמוד ב'.

⁷ The גמרא there cites a ברייתא which states that we are not מוציא the כור זרוע וכו' from a כהן to another כהן. The גמרא infers from this that we are מוציא from a לוי and give it to the כהן (as מתנות כהונה); proving that a לוי is מחויב במתנות כהונה. The גמרא rejects this proof, saying that מעשר זרוע means מעשר. The גמרא asks but the מעשר belongs to the לוי; why are we מוציא כולי.

⁸ ר"ע will disprove the view of the שמוחקין that the ruling of חזקה לכהונה is even according to ר"ע. There is a dispute in יבמות (mentioned here in תוספות) to whom did עזרא award the מעשר; one opinion is that he awarded it to the poor, and another is that he awarded it to the כהנים (so they will have food to eat when they are טמא and cannot eat תרומה [so they are considered poor]). It is obvious that if it was awarded to the poor, then אכילת מעש"ר cannot be a חזקה לכהונה, for perhaps the 'eater' is a poor person (and not a כהן). תוספות will shortly prove that this

And in addition according to the one who maintains that the קנס of עזרא was that אכילת מעש"ר should be given to the poor instead of to the לויים, how can מעש"ר be a חזקה לכהונה; expounds on this proof -

דאליבא דרבי עקיבא פליגי בסוף פרק יש מותרות (יבמות פו, ב ושם) -

For this argument in פרק יש מותרות is (only) according to ר"ע -

דאיכא למאן דאמר קנסא לכהנים ואיכא למאן דאמר לעניים -

Where there is one who maintains that the קנס מעש"ר was given to the כהנים and there is one who maintains that it was given to the עניים; this argument is only according to ר"ע -

דלרבי אלעזר בן עזריה הוי דוקא לכהן ואפילו לעשירים כמו קודם קנסא⁹ -

For according to ר"ע the מעש"ר is only for the כהן (and not for [לויה וישראל] עניי) and even for the wealthy כהנים as it was before the קנס -

דלא קנסם עזרא שהרי עלו -

For עזרא did not punish the wealthy כהנים since they went up from בבל to א"י; not like the לויים who did not leave בבל and therefore עזרא punished them. Obviously the view of קנסא מעש"ר cannot follow the opinion of ר"ע, it must follow the opinion of ר"ע that initially מעש"ר was only for לויים and after the קנס it was for לויים and for either כהנים or עניים according to the two מ"ד.¹⁰

¹¹ responds to an anticipated difficulty: תוספות

ולמאן דאמר קנסא לעניים משמע התם דוקא לעניים -

For it seems there that the מ"ד קנסא לעניים maintains only לעניים -

ולא לכהנים עשירים אפילו בימי טומאה דלית ליה דבימי טומאה עניים הוו -

dispute (whether קנסא לעניים or לכהנים) is valid only according to ר"ע but not according to ר"ע, who must maintain קנסא מעש"ר. Therefore the ruling of חזקה לכהונה מעש"ר can go only according to ר"ע who maintains unequivocally that קנסא לכהנים; however it cannot go according to ר"ע since he can maintain קנסא לעניים. See 'Thinking it over' # 1.

⁹ maintains (see גמרא) that (before the קנס) the מעש"ר was for the לוי and the כהן (all כהנים). There is no reason to deny them the rights they always had, since they did nothing wrong. All agree that according to ר"ע that קנסא מעש"ר and not לעניים, the קנסא לעניים is only according to ר"ע.

¹⁰ Once we establish that the opinion of קנסא לעניים can be only according to ר"ע and not according to ר"ע, it follows that the rule of חזקה לכהונה מעש"ר is only according to ר"ע and not ר"ע, for since קנסא לעניים how can מעש"ר be a חזקה לכהונה, the eater may be an עני לוי and not a כהן.

¹¹ entire argument is based on the premise that קנסא לעניים cannot be according to ר"ע but only according to ר"ע. Therefore there is no purpose in trying to establish the הלכה of חזקה לכהונה מעש"ר according to ר"ע (in order that this הלכה be לכ"ע), since it cannot be לכ"ע for it cannot follow the view of קנסא לעניים, so it must be only according to ר"ע, since according to him there can be no קנסא לעניים for why deny the כהנים their due (see footnote # 9). Let us assume, however that the קנסא לעניים is also according to ר"ע; meaning that the קנס (according to this מ"ד) was for the rich לויים not the poor ones (and no קנס for the כהנים even the wealthy). If we assume this, it will be obvious that the ruling of חזקה לכהונה מעש"ר is only following the view that קנסא לכהנים, therefore it is possible that this ruling מעש"ר חזקה לכהונה is both according to ר"ע and ר"ע for רשב"א is following the view that קנסא לעניים negates this possibility that קנסא לעניים can follow the view of ר"ע.

But not for wealthy כהנים even during their טומאה days, for that מ"ד disagrees that עניים are כהנים בימי טומאה.¹²

In conclusion the view of רשב"א that חזקה לכהונה is only according to ראב"ע who maintains only קנסא לכהנים and not ללויים at all. However ר"ע maintains קנסא לכהנים and therefore עניי and therefore עני cannot be a חזקה לכהונה for perhaps he is a עני.

¹³ digresses: (seemingly) תוספות

ועניים דהתם אין לפרש עניי לויים דוקא ולא עניי ישראל וכהנים¹⁴ -

And we cannot interpret the מ"ד קנסא לעניים there to mean that it goes only to עניי ישראל וכהנים, but not to עניי לויים

דאם כן נשתכרו עניי לויים במה שלא עלו¹⁵ -

Because if indeed this is so, it will turn out that the עניי לויים gained by not ascending to א"י –

- עניי כהנים does not exclude קנסא לעניים offers another proof that תוספות

ועוד דמשמע התם אילו הו' כהנים בימי טומאתם עניים לכולי עלמא הו' שקלי¹⁶ -

כהנים בימי טומאתם there that if the גמרא would be considered עניים, everyone would agree that the מעש"ר receive

אף על גב דלענין חלוקת מעשר הו' כישראל דללוי ולא לכהן קאמר¹⁷ -

Even though that (according to ר"ע) regarding the distribution of מעשר the כהן is like the לוי but does not mention the כהן, therefore we cannot assume that קנסא לעניים means only עניי לויים

אלא לעניים בין עניי כהנים בין עניי לויים -

¹² See footnote # 8. The מ"ד קנסא לעניים does not agree with the meaning that he does not consider (בימי טומאתן) קנסא לכהנים; otherwise he would agree that קנסא לכהנים (so they will have what to eat טומאתן). Therefore we must conclude that according to the מעש"ר, the כהנים receive no מעש"ר and this contradicts the view of ראב"ע that the כהנים must receive מעש"ר as they always had.

¹³ It is perhaps the intent of תוספות, once we discussed the מעש"ר to explain in detail what his view is. See also מהרש"ל ומהרש"א.

¹⁴ This interpretation would seemingly be justified, since initially מעש"ר was for לויים exclusively (following the view of ר"ע), it would be a sufficient קנס if the לויים עשירים would not receive מעש"ר, but only the עניים; there seems to be no need to give it to all עניים including עניים ישראלים. עניי כהנים וישראלים negates this view. See 'Thinking it over' # 2.

¹⁵ If the עניי לויים would be עולה, then (seemingly) עזרא would not have punished the לויים at all (since some of them were עולה), and the עניים לויים would have to share the מעש"ר with the עשירים. But now that no one was עולה, the עניי ישראל ועניי כהנים will get all the מעש"ר without having to share it with the עשירים and not with the כהנים. It is a case of חוטא נשכר!

¹⁶ See footnote # 12.

¹⁷ There is no special reason to give it to the עניי כהנים ([even] if we assume קנסא לעניים) and not to ישראל (that מעש"ר is only ללויים), unless we assume that קנסא לעניים means all עניים.

But rather עניי ישראל means both to עניי כהנים and עניי לויים, and regarding עניי ישראל it depends -

ולמאן דאמר מעשר ראשון מותר לזרים¹⁸ שקלי אפילו עניי ישראל -

For according to the one who maintains that מעש"ר is permitted to be eaten by זרים, then even עניי ישראל receive מעש"ר -

אבל למאן דאמר אסור לזרים אין נראה שינתן לעניי ישראל כדי למוכרו -

However according to the one who maintains that מעש"ר is forbidden לזרים, it does not seem proper that it should be distributed to עניי ישראל so they should sell it -

דמילתא דאתי לידי תקלה לא אתקינו רבנן דאיכא למיחש דלמא אתי למיכליה -

For the רבנן will not institute an enactment which can cause a hazard; namely the עניי ישראל may come to eat it if it is given to them -

[כדאמר בסמוך לא מיבעיא¹⁹ לרבי מאיר דאמר אסור לזרים כולי] -

[as the גמרא shortly states, there is no question that we do not distribute מעש"ר according to ר"מ who maintains that מעש"ר is אסור לזרים, etc.]

(מ"ד קנסא לעניים (according to the ר"ע view of): clarifies further תוספות

ולרבי עקיבא לא הפקיע עזרא את הלויים מכל וכל להשוותן לישראל וכהנים -

And according to ר"ע, Ezra did not exclude the לויים completely and compare them to ישראל and כהנים, meaning -

שלא יטלו עשירים לויים אלא עניי לויים בתורת עניות²⁰ -

That the wealthy לויים cannot receive מעש"ר; only the poor לויים may receive it as paupers, but not as לויים, this is not so -

אלא ללויים בין עניים בין עשירים היו חולקים לעולם כדמוכח בכל הנהו שהבאתי -

But rather they would always distribute מעש"ר to all לויים whether עניים or עשירים, as is evident from all those places which I brought proof from -

שהיו נוטלין בתורת לויים²¹ -

Where they would receive מעש"ר on account of their לויים status.

מעש"ר בתורת לויים received (ר"ע) the לויים (according to): offers an additional proof that תוספות

¹⁸ (יבמות פו, א and) See the גמרא here (non-לויים-ישראלים). here would mean זרים

¹⁹ The reason it is לא מיבעיא (certainly אסור) is because of the concern שמא יבא לאכלו

²⁰ This would seemingly be justified, since עזרא punished the לויים (because they were not מבבל), we may assume that he punished all the לויים except he allowed the עניי לויים to receive מעשר as עניים, but not as לויים. However תוספות negates this view.

²¹ If the reason the לויים receive מעש"ר (as in the case of הלוי mentioned previously) is because they are עניים, then why mention לוי, the משנה should have mentioned העני, since that is the reason he is receiving the מעש"ר.

ועוד דרבנן גמליאל בספינה שנתן מעשר ראשון לרבי יהושע בן חנניא (מעשר שני פרק ה' משנה ט') -
And furthermore when ר"ג gave his מעש"ר to ריב"ה in the ship -
אי בתורת עניות יהיב ליה אמאי לא יהב ליה נמי מעשר עני שהרי מעשר עני נתן לרבי עקיבא -
If he gave it to him because of his pauper status why did not ר"ג also give to
ריב"ה the מעש"ר עני, for he gave the מעש"ר עני, מעש"ר Therefore we must say that ריב"ה received מעש"ר regardless of whether he was poor or not. This proves that ריב"ה received מעש"ר and not (only) בתורה עניות.

rejects this last proof:

ומיהו יש לדחות דלעולם בתורת עניות נתן לו -
However it is possible to fend off this proof, that indeed ר"ג gave ריב"ה the
- מעש"ר בתורת עניות

ומה שלא נתן לו מעשר עני לפי שהיו לו מאתיים זוז -
And the reason he did not give him מעש"ר עני because he owned two hundred
זוז -

דאינו נוטל במעשר עני כדתנן במסכת פאה (פרק ח' משנה ח') -
In which case he may not take מעש"ר עני as the משנה rules in מסכת פאה -
אבל מעשר ראשון יטול אפילו יש לו מאתיים זוז²² -

However מעש"ר עני he may take even if he has מאתיים זוז (even if he is receiving it בתורה עניות) -
דהא איכא למאן דאמר דאפילו כהנים עשירים בימי טומאה עניים נינהו²³ -

For there is this view that even כהנים עשירים בימי טומאה עניים so
מאיתי זוז and is poor may surely take מעש"ר בתורת עניות -

One more rebuttal to the last proof of ר"ג in the ship:

ועוד דלא רצה ליתן כל מתנותיו לעני אחד:
And finally (even if we assume that he received the מעש"ר בתורה עניות) ר"ג did not
want to give all his offerings to one עני; he wanted to spread it out amongst many עניים.²⁴

SUMMARY

²² Regarding מעש"ר עני, which מדאורייתא must be given only to the poor therefore we are stringent that one who has more than מאתיים זוז cannot receive מעש"ר עני. However regarding מעש"ר where מדאורייתא all לויים receive it, therefore even though there was the קנס עזרא that only עניים receive it, we need not be so stringent as not to allow anyone who has מאתיים זוז to receive it but rather anyone who is poor may receive it even if he happens to own מאתיים זוז. See 'Thinking it over' # 3.

²³ These כהנים had more than מאתיים זוז and they certainly would not be permitted to receive מעש"ר עני even בימי טומאה, and nevertheless there is the view that כהנים עניים נינהו regarding מעש"ר עני, so certainly one who just has מאתיים זוז is eligible to receive מעש"ר עני.

²⁴ See גבאי צדקה, ר"ג was a צדקה, so it would be distributed to many poor people.

ללויים ולעניים and not לכהנים מעש"ר the קנס עזרא maintains that after קנס ר"ע (even) after קנס (למ"ד קנסא לכהנים) כהנים all receive מעש"ר together with either all לויים or with מעש"ר מותר לזרים (and עניי כהנים) according to the לעניים.

THINKING IT OVER

1. מעש"ר asks that according to the לעניים מ"ד קנסא how is it possible that מעש"ר should be a לכהונה.²⁵ However why cannot we say that the לעניים means עשירים (and the לעניים meant even to עשירים)?²⁶

2. תוספות rejects the view that למ"ד קנסא לעניים it means only עניי לויים and not עניי כהנים.²⁷ How can תוספות even entertain such a thought (that the עניי כהנים did not receive מעש"ר) when the פסוק states²⁸ וְהָיָה הַכֹּהֵן בְּנֵי אֶהֱרֹן עִם הַלְוִיִּם בְּעֶשֶׂר הַלֵּוִיִּם, indicating that the כהנים took the מעש"ר (together with the לויים)?²⁹

3. תוספות questions why did ר"ג give to ריב"ח only מעש"ר ראשון and not עני מעש"ר (if we maintain that לעניים קנסא means only עניי לויים).³⁰ Why cannot we answer simply that initially ריב"ח was an עני, however after ר"ג gave him his מעש"ר he was עשיר (he had more than מאתיים זוז) and therefore could not accept the עני מעש"ר?

²⁵ See footnote # 8.

²⁶ See מהרש"ל ומהרש"א.

²⁷ See footnote # 14.

²⁸ See footnote # 1.

²⁹ See אילת אהבים and מהרש"א (הארון).

³⁰ See footnote # 22.